

1 : Caracteristiques

Nom:	CARBONERA, AVENC DE LA
Descripció Breu:	Interessant avenc de 80 m. de fondària a Sant Llorenç del Munt.
Tipus:	Avenc
Desnivell:	80 metres
Recorregut:	170 metres
Litologia:	Conglomerats
Comarca:	Vallès Occidental
Municipi:	Castellar del Vallès
Gran Unitat:	Serralada Prelitoral
Unitat:	Sant Llorenç del Munt

2 : Boques

Nom:	CARBONERA, AVENC DE LA
Datum:	ETRS89
UTM X:	419640
UTM Y:	4609868
Fus:	31
Nivell sobre el Mar:	615 metres

3 : Descripció

La boca s'obre en el fons d'una depressió d'uns 3 metres de diàmetre formada per l'antiga carbonera engrandida en enfonsar-se el gruix de terra i detritus del fons. Una obertura de 2 x 1 metre permet l'accés a una saleta ocupada per argiles i terra arrossegada des de la superfície. En un extrem s'obre la boca del primer pou, de 5 metres de profunditat, de secció allargada i estructurat sobre una diàclasi E30N-O30S, engrandit cap al costat S principalment per un desenvolupat procés clàstic. La seva base forma una rampa fins a la boca del segon pou, de 32 metres de fondària. Per ell es baixen 13 metres fins a una cambra lateral (*La Capella*) i a partir d'aquest punt el pou amplia notablement la seva secció i la cavitat passa a estar estructurada sobre una megàclasi N-S. En el fons del pou, de parets recobertes de concreció en forma de típiques semiesferes adossades als nòduls, s'arriba a la *Sala dels Cavalls*, on pren notables proporcions (12 x 6 x 15 m.) i en el seu extrem O hi ha una notable colada estalagmítica de concreció molt blanca. El sòl, en rampa ocupada per petits detritus condueix a la boca del tercer pou, de 6 metres de profunditat i que es pot baixar també per una galeria lateral de 7 metres de longitud.

Un descens de 2 metres més permet l'accés a una galeria de secció reduïda que, després d'un altre ressalt, arriba a la boca del quart pou, de 9 metres de profunditat pel que acostuma a baixar una petita quantitat d'aigua. Una curta rampa desemboca en la sala final (15 x 5 x 20 m.), en la planta de la qual s'obre la boca del cinquè i últim pou, de 5 metres de profunditat i el fons del qual constitueix el punt de màxima fondària de la cavitat.

La sala final es troba dividida per un gran bloc allargat en una part inferior constituïda per l'esmentat pou i una galeria de 9 metres que porta a un punt baix curullat per argiles. Dos metres per damunt d'aquest punt s'observa un nivell temporal d'aigua. Una curta galeria entre la paret i el bloc central permet un 'ramonage' fins la banda superior del bloc i de la pròpia sala, en la que existeix un dipòsit d'aigua d'uns 6 metres de longitud, 1,5 d'amplada i 1,5 de fondària. Encara 3 metres més amunt, s'observa un altre nivell temporal d'aigua situat 10 metres per damunt del cinquè pou.

4 : Situació

Al vessant septentrional de la Carena de l'Illa, sobre el vessant de la capçalera del torrent de Matalonga.

L'accés es pot fer des de la casa de l'Illa (les Arenes) (carretera de Castellar del Vallès a Sant Llorenç Savall), d'on surt un camí que recorre tota la carena i bastant més enllà de l'accés a l'avenc de l'Illa, abans d'arribar al Turó de Matalonga, s'ha de baixar uns metres a la dreta del camí per arribar a la cavitat.

També es pot anar per la pista que porta al sector del Muronell i, quan s'és a punt d'entrar al Sot del Muronell, un camí a la dreta s'enfila cap a la Carena de l'Illa.

5 : Bibliografia

Escolà, O. (1967).- 'Nueva sima en el macizo de Sant Llorenç del Munt: Avenc de la Carbonera' Montaña (110-111-112): 378-383 CEC / També a: Espeleòleg (1): 25-29. (1966). ERE del CEC.

GES-CMB (1974).- Catálogo espeleológico de la provincia de Barcelona. 198 pp. Club Montañés Barcelonés /Diputación Provincial de Barcelona.

SIS ' CET (1990).- 1969-1989. 20 anys de la Secció d'Investigacions Subterrànies del Centre Excursionista de Terrassa. SIS del CET: 77 pp. Terrassa.

6 : Història

Descoberta a primers de l'any 1966 per un carboner de Castellar del Vallès quan, en anar a preparar una carbonera feta servir en anys anteriors, s'adonà que el fons de la cubeta s'havia enfonsat tot observant un petit forat. Va donar avís a Joan Estella ('Bambi'), aleshores vocal d'espeleologia de la SAM del Centre Excursionista de Terrassa, el qual, amb altres companys (A. Palau i M. Garcia) van engrandir l'obertura primitiva i van poder baixar fins a uns 15 metres de fondària. Això succeïa el dia 10 de març de 1966. La nit d'aquell mateix dia, ells mateixos van tornar a l'avenc tot arribant al punt de màxima fondària.

Els dies 16 i 17 d'abril de 1966 un altre grup del CET van fer un descens parcial a la cavitat.

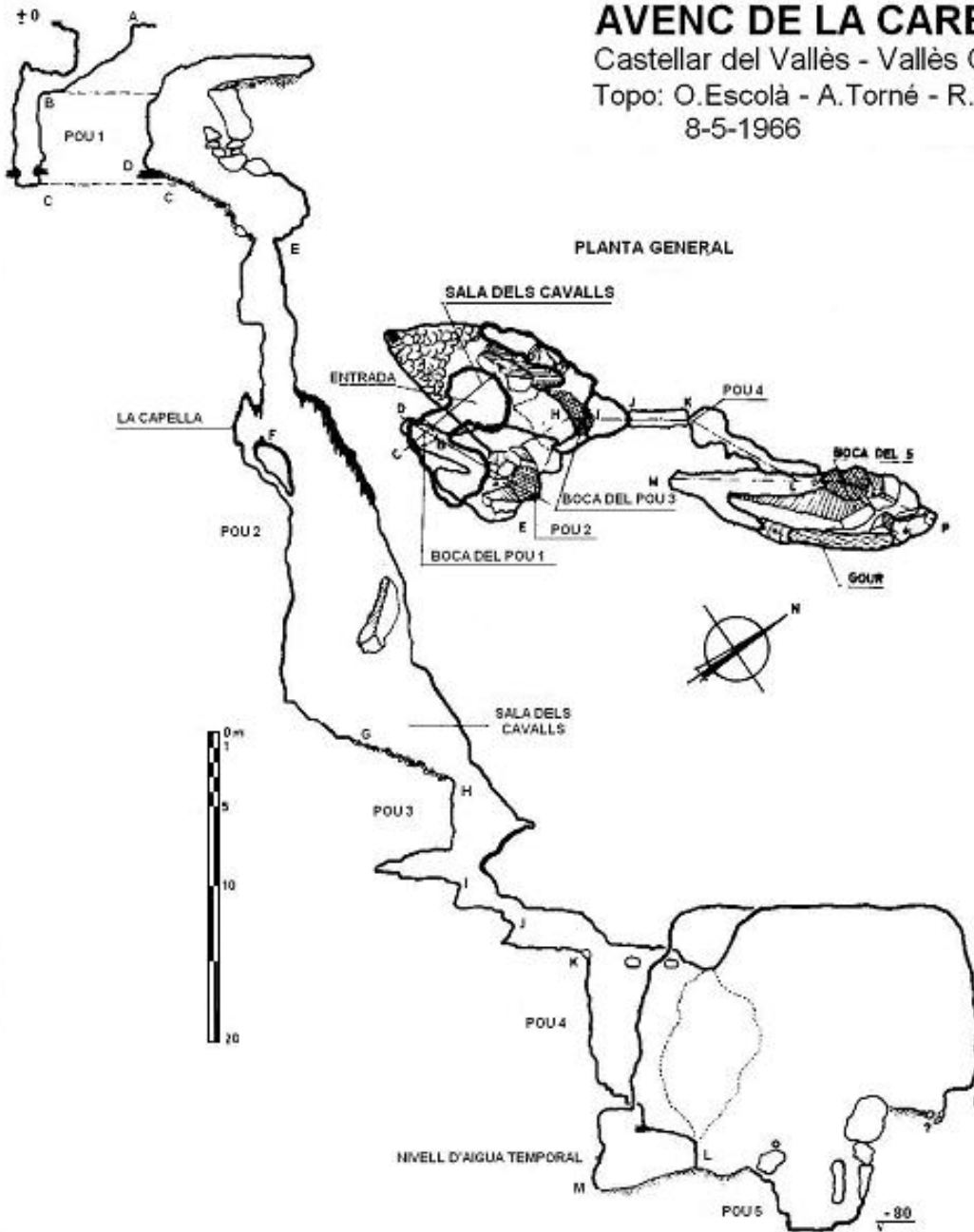
Els espeleòlegs egarencs es van posar en contacte amb membres de l'ERE del CEC i els dies 7 i 8 de maig de 1966, acompanyats per un nombrós grup de membres del CET, van fer una minuciosa exploració de l'avenc, descobrint els racons penjats de la sala final. Tanmateix, es va procedir a l'aixecament topogràfic de la cavitat.

7 : Biologia

Coleòpters

Speophilus kiesenwetteri Dieck (O. Escolà, 8-5-1966)

8 : Topografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

9 : Fotografies

